

Onderwerp: Digitale overheid, datagebruik en algoritmen, digitale identiteit

Datum: di 22 maart 2022

Tijd: 17.00 - 20.00

1. Risico's

Voorzitter, natuurlijk willen we niet terug naar de belastingaangifte op papier.

Met onze DigiD identificeren we ons online bij de overheid, en dat is prima.

Maar de EU en deze staatssecretaris willen verder.

Het digitale covid certificaat wordt doorontwikkeld tot een Europese digitale identiteit, de eID, met al je persoonlijke gegevens, welk onderwijs je hebt gevolgd en je werkervaring.

Deze stapeling van gegevens in één digitale identiteit, levert nieuwe, ongekende risico's op.

- Organisaties zouden buitenproportioneel gegevens kunnen opvragen als voorwaarde om gebruik te maken van hun dienstverlening.
- Identiteitsdiefstal van zoveel gegevens tegelijk kan levens verwoesten.
- Een grootschalig data-lek kan leiden tot maatschappelijke ontwrichting.
- En misschien wel de meest principiële: De staat krijgt zeer grote controle over het individu.

De voordelen van de eID zijn vergeleken met de risico's bijna lachwekkend.

Je kan met je eID 'makkelijk een auto huren in het buitenland' wordt er gezegd. Alsof dat nu problematisch is.

Daarom mijn vraag: Is er een diepgaande risicoanalyse gemaakt van de stapeling van gegevens in één centrale, digitale identiteit?

Een paar jaar geleden wierp de EU zich nog op voor gegevensminimalisatie en legde dat vast in een verordening.

Is de EU verordening uit 2016 nog steeds geldig? Zo ja, hoe verhoudt zich het doel van gegevensminimalisatie tot de nu voorgenomen stapeling van gegevens in de eID

2. Dystopie

Voorzitter, we drijven langzaam een dystopische samenleving in, waarin de staat steeds machtiger wordt en de vrijheid van het individu steeds minder.

We schrikken niet meer van een tweet van het ministerie van VWS, dat je je moet laten prikken om te reizen. Zinloze medische handelingen voor een groene vink worden apathisch geaccepteerd...

Hoe murw zijn we geworden na twee jaar van overheidsmaatregelen die diep ingrijpen in ons sociale en maatschappelijk leven.

De weerzinwekkende avondklok die jongeren tot wanhoop dreef.

De quarantaine regels waardoor gezonde mensen niet mogen werken.

Een staatsgecontroleerd gezondheidsbeleid waarin wordt gekozen voor lockdowns die meer levens kosten dan ze redden.

Maar mensen willen vrijheid en zeggen: “Doe dan die prik maar”. Een tirannieke groene vink om verder te kunnen met hun leven.

Het allerergste is, de EU ambities gaan nog veel verder. Er wordt gewerkt aan een [haalbaarheidsstudie naar een European asset registry](#) om bezittingen van burgers te registreren. Auto's, sieraden, huizen, cryptomunten, alles.

Met zo'n register kunnen klokkenluiders of, ik noem eens wat gek, ongevaccineerden, ernstig tegengewerkt worden.

Al die gegevens kunnen straks gekoppeld worden aan je digitale identiteit.

Maar, net zoals het coronatoegangsbewijs niets meer met gezondheid te maken heeft, maar een manier is om mensen uit te sluiten, kan de eID evolueren van datakaart tot controlesysteem om mensen uit te sluiten.

En dat is het echte risico, waar niet over gepraat wordt en dat ontkent wordt. Het risico op een controlestaat en een social credit systeem, zoals dat in China al bestaat.

Er is een aparte staatssecretaris voor Digitale Zaken in het leven geroepen, en ik wil graag van haar weten:

Is de controle staat en een social credit systeem voor deze staatssecretaris een utopie of een dystopie?

En, wellicht nog belangrijker, kan het parlement de alomvattende Europese digitale identiteit nog tegenhouden?

Dank u wel, voorzitter